

Vliegende blaadjes uit Utrecht

<https://hdl.handle.net/1874/306879>

Be 1594-11-21

VLIEGENDE BLAADJES

UIT

UTRECHT.

N°. 1.

„Weest niet vervaard!”

Wij willen met deze Blaadjes een bescheiden, maar besliste poging wagen, om te verhoeden, dat bij de aanstaande verkiezing van leden voor de Tweede Kamer, de zege wordt behaald door de *radicalen*.

Voor radicalen moeten wij thans allen houden, die tot elken prijs den minister Tak van Poortvliet verdedigen, en zich verklaren voor een uitbreiding van het kiesrecht zóó ver gaande, als deze minister dat verlangt.

Tot dat radicale gezelschap behooren nu mannen, die een zonderlinge en bonte vertooning maken. Men treft in hun gelederen aan antirevolutionairen en sociaaldemokraten; liberalen van twijfelachtig gehalte en oude radicalen. Ziet hier den Heer Wertheim, den gewezen Voorzitter der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, en Dr Kuyper, die een zijner vroegste lauweren behaalde, toen hij schreef tegen de „Nuts”-beweging. Ziet hier de H.H. *Nolting* en *Heldt*, welbekend als zeer onkerkelijke

vertegenwoordigers van Nederlandsche werklieden, en den Heer *Kater*, den vermaarden Voorzitter van het zeer christelijk *Patrimonium*. Ziet hier den curator der vrije Universiteit, *Mr. Heemskerk*, naast den Staatsprofessor, *Mr. Drucker*. Ziet hier, doch waartoe meer?

Niet alleen is het gezelschap, dat wij u daar voorstellen, zeer *bont*, maar het is in de hoogste mate *roerig* en *bewegelijk*.

De Voorzitter van Amsterdam's „*Burgerplicht*,” de *Standaard*, de *Liberale Unie*, de *Amsterdammer*, de Heer *Troelstra*, de *Radicale Bond*: zij rennen en roepen, zij schetteren en schateren om het hardst, en het is werkelijk wel, om *bang* te worden, als men dat alles gadeslaat.

Sommigen zijn dan ook reeds door vrees bevangen, en schijnen te meenen, dat men den slag maar moet gewonnen geven. En nu meenen wij, dat hiertoe nog volstrekt geen reden bestaat.

Wij zeggen niet, dat de radicale bondgenooten een macht zijn, die wij hebben licht te achten. Wij zouden dat waarlijk niet gaarne doen.

Der radicalen voordeelen en hulpmiddelen zijn inderdaad vele.

Wij wijzen U op het sterk israëlietisch element, dat wij in hun gelederen opmerken, en aan welks energie en talenten wij inderdaad een groote beteekenis toekennen.

Wij wijzen U op een volksmenner als de redacteur van de *Standaard*, wiens bedrevenheid in het vinden van verleidelijke leuzen, in het opzweepen van harts-

tochten, en in het verdacht maken van zijn tegenpartij zonder wederga is.

Wij wijzen U op de macht van de radicale pers, en op de dikwerf al te groote slapheid van liberale couranten.

Wij wijzen U op dat zekere iets, dat, zoo als het heet, „in de lucht” zit, en dat men noemt de democratische strooming. Velen meenen dat wij daarvoor *moeten* bukken.

Wij wijzen op de figuur van den Minister Tak, die zich aanstelt als een klein despoot, maar in wien velen nu, door een zekere suggestie, een „karakter” zien. Wij zouden op nog meer kunnen wijzen: op de goede organisatie van menige thans radicale kiesvereeniging, op geld, op fanatisme, doch het genoemde is toereikend, om ons den radicalen vijand niet te doen minachten. En toch zeggen wij: „Weest niet vervaard!” Laat U toch niet in verwarring brengen door al dat rumoer! *Groote* vergaderingen zijn nog geen *krachtige* vergaderingen, *groote* woorden zijn nog geen argumenten, en uit al dat agiteeren blijkt nog geen macht.

Wat bovendien is niet altijd de edelste, en wat zich op den voorgrond dringt niet noodzakelijk het eerste en het beste. Men tracht ons te bedwelmelen met pauken en te verblinden met vuurwerk, maar wij behoeven dat alles niet lijdelijk te ondergaan. Wij moeten ons zelve blijven. Zien wij er velen, met wie wij vroeger samengingen, ons ontvallen, of tegenvallen, dat moet den moed niet doen verliezen.

Daar zijn er genoeg, die met de radicalen niet meegaan, om hen te vergaderen, en te organizeeren.

Wij kunnen wijzen op uitnemende personen en krachten. Wij kunnen een reeks van namen aanwijzen, die inderdaad eerbied inboezemen, en die, ofschoon op menig punt onderling verschillende, één zijn in verzet tegen den vijand, die ons allen bedreigt.

Maar velen zijn nu nog onder de bekoring van de radicale betoogingen. Een spreker als bijv. de Heer Borgesius weet een oogenblik zijn gehoor meê te slepen, maar er zijn geen 2 maal 24 uren toe noodig, om er van te bekomen, en in te zien, dat zijn betoog rust op bodemlooze bespiegelingen.

Veertien dagen gaan spoedig voorbij, maar zij zijn niet te kort, om er nog veel in af te doen, en om een ernstigen slag te wagen met de radicalen, die thans met slaande trom en wapperende vaandels stad en land afloopen.

Bovenal — wij willen dit niet verzwijgen — hopen wij op de goedheid van God. Wat Hij over ons land beschikken zal, weten wij niet. Maar dit weten wij wel, dat wij tegenover Hem en tegenover ons volk ons niet verantwoord achten, indien wij niet, met het oog op Hem, elk eerlijk middel beproeven, om der radicalen aanslag af te slaan.

UTRECHT,
30 Maart 1894.

— A. W. BRONSVELD.

Gedrukt en verkrijgbaar te Utrecht, over de Domkerk,
bij KEMINK & ZOON, en verder alom te bekomen.

Van deze Blaadjes zal een 4- of 5 tal verschijnen. De prijs is 3 cent.
Bij 100 tallen f 2.50. Bij 500 tallen f 10.—. Bij 1000 tallen f 15.—.

Leermus.

